

SMUTNÉ VÝROČÍ DĚJIN ČESKOSLOVENSKA

Karel JANIŠ

15. BŘEZNA 1939 – PŘED 70. LETY – přestalo existovat Československo. Po Mnichovu 1938 přišel vstup hitlerovských vojsk na zbytek našeho území. Výnosem ze 16. března 1939 vznikl Protektorát Čechy a Morava jako součást Velkoněmecké říše. Na šest let jsme se stali součástí společenství boje proti plutokratům, světovému židovstvu a komunismu. Šest let jsme žili v obavách o osud svůj a svých nejbližších, v atmosféře utrpení, ponižování a obav o další osudy a samotnou existenci našeho národa. Po dohodě s Hitlerem byl na Slovensku vyhlášen samostatný Slovenský stát.

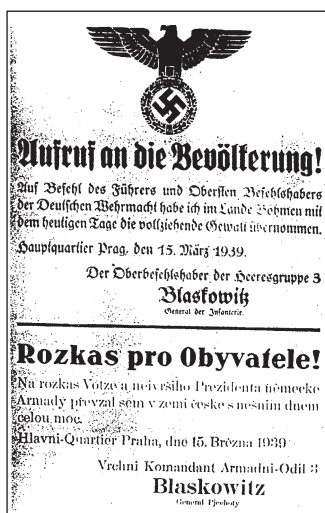
Již v noci na 15. března 1939 byly z příkazu nacistického štábu v Německém domě obsazeny budovy zemského úřadu, policejního ředitelství a městské správy. Dr. Karl Schwabe se stal policejním ředitelem a další nacist Oskar Judex brněnským starostou. Na 100 českých úředníků bylo propuštěno. Spolu s vojáky přijelo do Brna z Vídně přes Znojmo a Pohořelice na 120 gestapáků, kteří se ihned dali „do práce“ – pozatýkali desítky především brněnských židů a ubytovali se v jejich bytech, dočasné sídlo jejich velení bylo na Palackého ulici. Brzy obdrželi též budovy zemské školní rady na Mozartově ulici a po uza-

vření českých vysokých škol v listopadu 1939 zabrali budovu právnické fakulty na Veveří ulici a Kounicovy koleje vysokoskolských studentů.

Brněnští Němci nadšeně hitlerovskou armádu uvítali, mnoho domů vyzdobili prapory s hákovým křížem a některé ulice, jako například Tišnovská v Černých Polích nezůstala pozadu za ulicemi v Berlíně nebo v Mnichově. V odpoledních hodinách měli vojáci v šedých uniformách volno a mohli vyjít na vycházku. V obchodech s potravinami, s masnými výrobky a se zákusky je přilákalo zboží a vzhledem ke kurzu marky k naší koruně se jim dařilo, v pozdních odpoledních a večerních hodinách se následky projevíly.

Brněnští Němci prožili svůj den radosti na úrovni státního svátku 17. března 1939, kdy na brněnské nádraží přijel zvláštním vlakem od Olomouce Adolf Hitler. Za přísných bezpečnostních opatření za účasti několika set hitlerovských vojáků a příslušníků policie (naše strážníky z ostrahy Hitlera vyloučili) přijel na brněnskou radnici a vystoupil na balkon za nadšeného radostného přihlížení a volání přítomných. Jásot nebral konce. Podle zpráv tehdejšího tisku dopro-

(Dokončení na straně 2)

Koho krize neohrozí?

Nový rok nám začal špatně, tedy většině obyvatel české kotliny. Také k nám dorazila krize světového kapitalismu. Výrobní podniky krachují, odstavují, nebo jen zkracují výrobu. Tisíce lidí jsou, či brzo budou na dlažbě a nezaměstnanost opět začíná lámat rekordy. Vlády G8 (nejvyspělejších kapitalistických zemí světa), USA, či EU dělají co umí, ale v podstatě si neví rady. Ta česká dlouho váhala a její premiér si i nyní myslí, že je u nás sociální skupina, kterou krize neohrozí. Pokud byste hádali, že miní top manažery a nejbohatší vlastníky, jste na omylu. Miní tím důchodce. Nedávno uvedl, že permanentně se jim zvyšují důchody, a všechny ceny, které se jim týkají jdou dolů. Jejich životní náklady se sníží, úroveň důchodů se nesníží.

Nevím, kde Topolánek žije, ale pro oživení paměti připomenu některá fakta:

❑ Loňská inflace dosáhla sedmi procent, životní náklady důchodců stouply o 10 %. Zvýšení penzí o 5 % od 1. ledna tento nárůst nepokrylo. Od stejného data zároveň regulované nájemné stoupl o 26,2 % (v Praze přes 30), neregulované o 19 %, přičemž majitelé domů jsou už dávno v zisku.

❑ Zemní plyn je dražší o 24,3 %, ač jeho cena stejně jako ropy na světových trzích klesá. Elektřina o 11,6 % jen proto, aby ČEZ generoval stále vyšší zisky. Teplo a teplá voda podražila o 9,2 %, vodné o 13,4 % a stočné o 14,2 %. Zvýšily se také poplatky za odvoz komunálního odpadu, MHD, jízdné v autobusech i vlacích. (Dokončení na s. 2)

POZVÁNKA

NA

SEMINÁŘ

Jihomoravské krajské rady
Klubu českého pohraničí
k 70. výročí nacistické okupace
našich zemí,

který se koná v sobotu 14. března
2009 na Křenové 67 od 9³⁰ hodin.

Pozornost bude věnována poměrům za tzv. druhé republiky, vystěhování českého obyvatelstva z Vyškovska a Dražanské vrchoviny, postavení internačního tábora ve Svatobořicích i vzpomínkám pamětníků na 15. březen 1939 zejména v pohraničí jižní Moravy.

Zájemce zve JmKR KČP

V minulém čísle ECHA vyšel článek Ivana Svobody k 61. výročí Února. Je koncipován tak, jako by hlavní otázkou, oč tehdy šlo, byla zahraniční orientace ČSR. To je zkreslující; souvislosti 25. (nikoli 28!) února jsou výslovně vnitropolitické, rozhodně to nebyl „puč“ či „zvrát“ chystaný ze zahraničí, šlo o ústavní řešení rozporů vyhocených uvnitř státu.

Pravicoví historikové zamlčují hospodářské problémy dva roky po skončení války, které vnímali všichni občané: zboží bylo na příděl, nebylo ho dost a situace zneužívali spekulanti, kteří si tvořili zásoby nedostatkových předmětů a příp. je prodávali pod rukou za velmi vysoké ceny. Někteří podle zkušeností z 1. světové války a podle poměrů v Maďarsku, kde byl předčasně uvolněn trh a vznikla hyperinflace, se připravovali na možný podobný vývoj u nás a chovali se jako křečci. Situace se vyostřila po neúrodě r. 1947; tehdy na podzim prudce vzrostla hospodářská kriminalita.

Vláda nemlčela; po demisi A. Zmrhala, ministra vnitřního obchodu, pověřil

Gottwald vedením resortu Alexeje Čepečku, svého pozdějšího zetě, a Čepečka se ujal boje proti spekulaci velmi vehementně ve spolupráci s ministrem vnitra, komunistou V. Noskem. Například odhalil zatajování zboží textilním velkoobchodem Prokop a Čáp, tak vznikl tehdy populární slogan „šmelil Prokop, šmelil Čáp, až Čepečka na to šláp!“ Pravicovým politikům se tato vehemence nelíbila a vzali si na mušku Václava Noska, prý špatně řídí SNB; ve skutečnosti šlo o řízení velmi kvalifikované, ale záminka musela být.

Když Noskovi kritikové neuspěli, rozhodli se, že všichni podají demisi; pokud odstoupí víc než polovina vlády, měl by prezident pověřit sestavením nové vlády jiného premiéra. Ale přepočítali se. K demisi se nepřipojil tehdy nestraník Ludvík Svoboda (obrana) ani Jan Masaryk (zahraničí); právě Masarykovo odmítnutí spoluúčasti na demisi vyvrací teorii, že Únor byl iniciován ze zahraničí, protože kdyby tomu tak bylo, Masaryk vzhledem ke spoustě konexí

hlavně v západní Evropě by podal demisi jako první. Navíc demise přišla pro pravici v nevhodné době, měla-li být jejím cílem změna zahraniční orientace.

Odstupujícím ministrům rozhodně nešlo o to, „ke kterému bloku se země připojí“ v době, kdy ještě nebylo NATO ani Varšavská smlouva. Košický vládní program nebyl Únorem nijak dotčen. Kdyby manévrování pravicových ministrů bylo připravováno ze zahraničí, bylo by vhodnější počkat na chystané květnové volby a snažit se ovlivnit jejich výsledky v neprospěch komunistů, jenže vývoj událostí byl prudší a lidé v ČSR spontánně odmítali pletichy pravicových stran. Ještě pár měsíců před Únorem mnoho občanů i demonstrativně zahazovalo legitimace např. národních socialistů a hlásili se za členy KSČ, protože měli ke straně, která účinně odhalovala nepořádky, velkou důvěru; to byl mj. případ mých rodičů.

A po Únoru se rychle realizovala opatření předtím déle připravovaná a reakčními politiky brzděná, např. postupné zavádění volného trhu, realizace krajského zřízení, odstranění plateb za léky, důchodové pojištění pro všechny, jednotná střední škola. Dvouletý hospodářský plán se začal plnit rychleji, byla připravena první pětiletka, začalo se s řadou investičních staveb a hrubý domácí produkt rychle rostl. Že po vzniku NATO a RVHP o rok později došlo i v zahraniční politice k posunům, je věcí až dalšího vývoje a samozřejmě celoevropských souvislostí; vazba na Únor je tu zprostředkována.

Komunistický svaz mládeže

vznikl před 88. lety

Osmaosmdesáté výročí založení Komunistického svazu mládeže si připomněli 6. února v Brně účastníci setkání Jihomoravské komise mládeže při ÚV KSČM. Vyslechli si přednášku Milana Krajčí o historii čs. mládežnického komunistického hnutí a zhlédli také filmy a krátké reportáže o činnosti KSM až do jeho loňského rozpuštění ministerstvem vnitra. Na výstavě se také seznámili s dobovými i současnými materiály mládežnického hnutí. Manažer jihomoravské Krajské rady mládeže KSČM Jakub Holas uvedl, že nedávné rozpuštění KSM považuje za nepřiměřený zásah do práv a svobod, který je motivován jasně politickými cíli. Akci ukončili u pomníku Marušky Kudeřkové. **did**

SMUTNÉ VÝROČÍ DĚJIN ČESKOSLOVENSKA

(Dokončení ze strany 1)

vázeli Hitlera generálové armády von Brauchitsch, List a Keitel, ministři von Ribbentrop a Frick, vedoucí oddílů SS Himmler i vůdce sudetských Němců Heinlein. Po odjezdu Hitlera Němky rozdávaly „podvyživeným“ německým dětem guláš, což byla předem připravená pastva pro kameramany z Vídně.

Okupací zbytku českých zemí uchvátilo hitlerovské Německo významný průmyslový a zemědělský potenciál, velké množství vojenského materiálu a stělová. Poměr sil se výrazně změnil ve prospěch nacistického Německa.

Dr. Edvard Beneš v Chicagu 19. března 1939 řekl, že právně nezávislost Československa zničena nebyla, udržuje se dále, žije a existuje. Nezměrným úsilím našich občanů a v důsledku vítězství států protihitlerovské koalice nad nacistickým Německem, fašistickou Itálií a císařským Japonskem byla na jaře 1945 okupace našich zemí nacisty ukončena. Mnozí naši občané se toho nedožili. Proto si jejich památku vždy koncem dubna a října každým rokem připomínáme.

Karel JANIŠ

Koho krize neohrozí?

(Dokončení ze s. 1)

☐ Je zbytečné připomínat, že důchodci, ať senioři, či invalidé jsou nuceni více než ostatní populace využívat lékaře a platit nemalé poplatky za léky,

vedle tzv. poplatků regulačních. Iluzorní úprava, která ulevuje seniorům od 65 let moc neřeší a navíc je nesystémová a diskriminační.

Ve srovnání s uvedenými fakty je výrok premiéra jasný výsměch. Nechci tím ani náznakem říci, že je co závidět mladým lidem zakládajícím rodiny, studentům, či pracujícím, zejména v předdůchodovém věku. Jejich situace je také těžká.

Lidé už léta podléhají pasivitě, když si předtím tiše v ústraní přiznali, že naletěli strůjčům sametové revoluce. Utahují opasky o další díрку a snaží se přežít. Nikoli však něco změnit. Řešení ovšem existuje. Nesedět doma, nemlčet, podpisovat petice, jít demonstrovat, stávkovat a hlavně jít volit! Levici, tedy KSČM, koho jiného. Všichni ostatní už se snad více než dost předvedli, více než dost jasně dali najevo co chtějí, koho podporují a z koho hodlají sedřít i kůži!

Tibor DÁVID

Nad připomínkou MDŽ

Častokrát jsem se zamýšlel, proč některým našim politikům, ale i řadovým občanům je „*proti srsti*“ připomínka Mezinárodního dne žen, ač jde o památný den na základě tradice vzniklé v USA, jejíž původ nemá nic společného s nějakou „*bolševickou*“ praxí. Proč pravcoví pohlaváři nebouří proti Mezinárodnímu dni politických vězňů či Dni boje proti holocaustu, což obojí je památka obětí zvláště sovětských a východoevropských bojovníků proti nacismu? Proč někteří činitelé prosazují Den matek, ač tím ponižují ty ženy, které matkami být nemohly? A mám dojem, že jsem na vysvětlení přišel.

Křesťanské svátky jsou v kalendáři umístěny tak, že odpovídají dávným, zdaleka ne teprve keltským tradicím. Pravěcí lidé se řídili rytmem přírody a vegetace. A uvědomovali si, že jsou v roce určitá období, kdy je vhodné veselit se, hodovat a užívat života, a napro-

ti tomu jindy je třeba být zdrženliví a spíše přemýšlet, co jsme kdy udělali dobře či špatně. Křesťanské Vánoce navazují na oslavy zimního slunovratu, jsou ve dnech, kdy dne začíná přibývat. První úplněk po jarní rovnodennosti byl dobou probuzení přírody, doba po dalších dvou úplňcích časem, kdy největší rozmach vegetace vrcholí. Doba, kdy Slunce je ve znamení Střelce před zimním slunovratem, a doba, kdy Slunce je ve znamení Ryb před jarní rovnodenností, byla prožívána už pradávno jako doba nutných zdržení se nadměrného jídla, šetrnosti a vážnosti, odtud křesťanský advent a doba postní, samozřejmě s přesným začátkem podle koordinace solárního a lunárního kalendáře. Zejména volba svátků národních patronů a s tím souvisejících poutí byla přizpůsobována tomuto rytmu.

Moderní státní svátky a památné dny mají polohu v kalendáři ovlivněnu jiný-

Zveme Vás na OSLAVU MDŽ

Městský výbor KSČM a Levicový klub žen Dobromysl pořádají

v sobotu 14. března od 19 hodin
ve velkém sále ve 2. poschodí oslavu MDŽ. Vstupné 30 korun. Budova bude otevřena od 18 do 20 hodin.

Srdečně zvou pořadatelé

mi kritérii, a pokud jsou celosvětové, nemohou respektovat národní klimatické poměry. Některé připomínky historických událostí náhodou spadají do doby rozkvětu vegetace, např. 1. máj nebo u nás dny osvobození od fašismu; v jiných případech, typicky 17. listopad, připadají na dobu vegetačního útlumu. Domnívám se, že poloze svátků a památných dnů by měl odpovídat charakter připomínky každého z nich. Slavme 1. máj veselými akcemi, připomínejme si českou státoprávní symboliku 28. září užíváním plodů přírody a vlastní práce, bilancujme s radostí, máme-li k ní důvod, státní svátek 1. ledna. Zato připomínka 17. listopadu by měla vždy proběhnout co nejvážněji a zásadně se domnívám, že ve „významný“ den vstupu ČR do NATO by měly být povinně vyvěšovány černé prapory – nejen proto, že je to v době křesťanům postní 12. března, ale především proto, že do NATO nepatříme.

A myslím, že jsme u toho. Nešťastnou náhodou se v minulosti ustálila praxe, že 8. březen, který by měl být vážným důvodem k zamýšlení nad tím, zda naše společnost nestaví ženy do nerovné pozice vůči mužům, a předsevzetím, co v tomto směru udělat a zlepšit tam, kde žijeme, se tento den často slavil maximální konzumací alkoholu, kterého samozřejmě muži vypili víc, protože jejich organismus je ho schopen více snést. Z této praxe vyšli kritikové a místo toho, aby vyvinuli úsilí o změnu charakteru připomínky potřeby rovnoprávnosti, začali se snahou o odbourání svátku, příp. jeho nahrazení jiným dnem jiného obsahu v jinou roční dobu. To není správný směr. Boj žen za jejich přirozená práva nelze degradovat či jeho význam snižovat. Je ale třeba upravit formu jeho připomínky. Ta by měla být hlavně slušná a důstojná, bez excesů a zneužívání. Namísto je vážnost a „*glanc*“, který nesmíme ztratit. Pobláhopřát, důstojně si popovídat, vyslechnout názory a připomínky – ano. Ale nesnižovat hodnotu svátku nemístným chováním a nedůstojnými řečmi či dokonce skutky.

Vladimír ŠAUR

ZE ŽIVOTA ZO A MO KSČM

Na poradách předsedů ZO KSČM bude do programu zařazováno vystoupení předsedů k aktuální problematice jejich práce. Nyní zveřejňujeme první z nich.

Nemám pocit, že děláme něco výjimečného

Ve výboru ZO pracuji už několik roků, funkci předsedy jsem přezvala před dvěma lety. Organizaci se snažím vést kolektivně, tedy za spolupráce celého výboru, jak to bylo zásadou už za mého předchůdce. Naše ZO má 27 členů – 15 mužů a 12 žen. Průměrný věk je téměř 78 roků. Nejstarší členka se letos dožívá 88 let. Šest členů je trvale ze zdravotních, či pracovních důvodů omluveno. ZO pracuje ve čtyřech stranických skupinách. Jejich vedoucí se podle potřeby zúčastňují jednání výboru. Výbor se schází podle plánu práce a stálým bodem jsou informace z porad předsedů a MfV. Do hlavního referátu ČS zařazujeme co nejčerstvější informace. Pokud se týká výročních, resp. hodnotících schůzí zprávu sestavujeme tak, abychom připomněli, co se v naší ZO za uplynulé období stalo, co jsme zajišťovali, a jak jsme byli úspěšní. Nedaří se nám však získávat mladé lidi za členy strany. Do plánu práce dáváme jen ty úkoly, na které naše ZO stačí. Samozřejmě vycházíme z úkolů vyšších stranických orgánů a VII. sjezdu. Nové úkoly průběžně doplňujeme.

Citlivou otázkou jsou členské příspěvky. Zastávám názor, že je to věc osobní zodpovědnosti a každý musí sám vědět nač jeho finanční prostředky stačí. Na HČS jsme projednali snížení členských příspěvků z 0,5 % na 20 Kč měsíčně u osmi členů a tří dalších soudružek ze sociálních důvodů na 15 korun měsíčně. Průměrný příspěvek na člena v naší ZO je 32,3 Kč měsíčně. Za důležité považuji, aby se příspěvky vybíraly pravidelně každé čtvrtletí. *(redakčně upraveno)*

Pavla POKORNÁ, předsedkyně ZO KSČM 2711

O tisku – našem i jiném

Členské schůze naší ZO KSČM se pravidelně zabývají také tiskem. Kromě vyjádření poděkování našemu ECHU a Haló novinám však spokojeni s ostatními sdělovacími prostředky nejsme. Členové mají připomínky i k veřejnoprávní televizi, která, ač by tomu tak mělo být, má často k objektivitě daleko. Ostatní média pochoptitelně zveřejňují jen názory svých chlebodárců. Na březnové ČS jsme konstatovali, že je nutné pravidelně číst Haló noviny. Pouze tak máme možnost získat argumenty do diskusí v období předvolebních kampaní. Pravidelné čtení Haló novin a využívání faktů a argumentů zveřejňovaných v řadě materiálů by se mělo stát součástí práce každé ZO a každého člena. *(redakčně kráceno)*

Jiří MATUŠEK, předseda ZO KSČM 3002

Dům s pasáží JALTA je přítěží?

Město Brno nemá mnoho tak sporných kauz, týkajících se nabývání majetku, jako je směna nemovitostí (bytových domů a pozemků) za účelem získání domu s pasáží JALTA. Z daleka ještě neskončily související soudní spory kolem lékárny „U červeného raka“, kdy nositelé této značky neuspěli nejen s odkoupením, ale ani při vypořádání s novými majiteli. JALTA totiž nadále zůstává kauzou, diskutuje se o jejím dalším využití s myšlenkou jejího prodeje, vzhledem k původně nezjištěným nebo veřej-

ně nepřiznaným nákladům na zajištění a zprovoznění objektu pro účely Magistrátu města Brna.

Proč jsme vlastně dům tak problematicky získávali, když se zabýváme tím, že ho vlastně nepotřebujeme? Skutečně ho nepotřebujeme a samotný záměr koncentrovat magistrát a jeho dostupnost na užší prostor nebyl správný? Už si občané zvykli na ten rozptýl úřadů a nedělá jim potíže? Nebo si zvykli úředníci na možnosti „na trase“ mezi úřady? Nepotřebujeme optimalizovat činnost úřadů,

a to i cestou jejich soustředění do vzájemně dostupného prostoru?

Podle mého názoru myšlenka na koncentraci magistrátu byla a nadále správná je a neměla by utrpět jenom proto, že se jí tehdejší vedení tak problematicky chopilo. Nelze se pouze opírat o nákladnost připraveného řešení. Argumentace zabývající se „oživením“ Dominikánského náměstí „zabydlením“ předmětného domu není neopodstatněná, ale v celkovém kontextu je okrajová.

Nelze proto řešit efektivitu naložení s domem JALTA bez ohledu na efektivitu původního záměru na zlepšení činnosti magistrátu jak z hlediska ekonomického, tak z hlediska služeb občanům. Máme-li se rozhodnout nepokračovat touto cestou, musíme mít před sebou jasné nové řešení na dislokaci úřadů magistrátu. Dejme je na stůl a potom rozhodujeme. Ale už je nejvyšší čas. Mohlo by se nám totiž stát, že efektivitu deklarovaného prodeje utratíme na řešení původního problému nebo pro vlastní nečinnost.

Ing. Pavel BŘEZA,
člen Zastupitelstva města Brna

Co dál se Zelňákem?

K zasílání návrhů magistrátnímu odboru územního plánování a rozvoje, jak by mělo v budoucnu fungovat brněnské historické náměstí Zelný trh, vyzval širokou veřejnost městský zastupitel Daniel Borecký.

I když odbor územního rozvoje již uspořádal anketu, již se zúčastnilo několik stovek respondentů, podle Boreckého ve městě, ve kterém se denně pohybuje půl milionu obyvatel a návštěvníků, je názor pár stovek respondentů v porovnání s půl milionem uživatelů náměstí zoufale málo k tomu, aby bylo jasné, které funkce má mít náměstí napříště prioritní, a které navazující, doplňkové. Brněnský Zelňák má podle dosavadní miniankety splňovat do budoucna vícero funkcí tradičního tržiště zemědělských produktů.

Respondenti volají po větším množství zeleně a laviček s výhledem na tradiční dominanty - Starou radnici a katedrálu Petrova. Na náměstí se musejí vejít i větrací průduchy k odvětrání středověkých chodeb a prostor připravených pro návštěvníky pod povrchem náměstí. Mnohé požadavky se vyklučují, protirečí si.

Proto vyzývám lidi, aby se vyjádřili, na jaké priority na náměstí kladou občané důraz, aby městští plánovači dostali od veřejnosti k práci objektivnější zadání či podklady, dodal Borecký. **vž**

Foto T. Dávid

International jubiluje

Hotel International na Husově ulici slouží zákazníkům už 45. let. K tomuto výročí byla vydána reprezentativní publikace (v české a anglické verzi), která mapuje historii jeho vzniku a podrobně popisuje jeho architekturu a umělecká díla, která jej zdobí už od uvedení do provozu. Výstavbu mezinárodního hotelu s dostatečnou ubytovací kapacitou si koncem 50. let vyžádal rozmach brněnských veletrhů. V soutěži vypsané v roce 1957 zvítězil koncept architekta Viléma Kuby. Posléze jej rozpracoval do podoby, v níž hotel známe tým Arnošt Krejza, Miloslav Kramoliš, Zdena Kopecká, Zbyněk Kašpar a Miroslav Brabec.

V roce 1959 začala stavba bauhausovsko-funkcionalistického komplexu obohaceného prvky bruselského stylu a Niemayerovy Brasilie. Výsledkem byl hotel o rozloze 12 tisíc m² s celkem 679 místy v jedno a dvouložkových pokojích a osmi apartmánech. Při stavbě byly uplatněny zcela nové materiály - pohledový beton, hliník, speciální ocel a barevná opaxitová skla. Vizualní styl na-

vrhl brněnský grafik a výtvarník Josef Kadula. Na výtvarné výzdobě, která až na malé výjimky zdobí interiéry dodnes, se podíleli Jan Maria Najmr, Ladislav Martínek, Konrád Babraj, Sylva Lacinová s Janem Rajlichem starším, či Jaroslava Brychtová se Stanislavem Libenským.

Už v 80. letech byl zařazen do seznamu památkově chráněných objektů, a jak konstatovala jedna z celkem 10 spoluautorů textu Iveta Černá, už dávno je zmiňován i v zahraničních učebnicích. Publikace o tomto unikátním architektonickém celku s množstvím zakomponovaných uměleckých děl vznikla díky spolupráci vedení hotelu a Moravské galerie. Její vydání finančně zajistil Jihomoravský kraj a Evropský fond pro regionální rozvoj. Za 250 Kč si ji lze pořídit v hotelu a v Moravské galerii. International a hlavně jeho tvůrci, díky nimž se stal v 60. letech jednou z prvních moderních staveb v Československu a jedním z nejmodernějších hotelů v Evropě si tuto poctu nepochybně zaslouží!

Tibor DÁVID

Co bude s největší brněnskou poliklinikou?

Zastupitelstvo města Brna řešilo v lednu problém co dělat s chátrajícím areálem největší brněnské polikliniky v Zahradníkově ulici. Ta je stále v majetku města. Nakonec prošel návrh spodní trakt areálu, ve kterém je nyní poliklinika, prodat. Tu z něj přestěhovat do sousedních dvou budov se vchodem z Veveří ulice, které město řadu let nevyužívá. Ty samozřejmě předtím pro provoz zdravotnického zařízení upravit. Akce by měla stát 99 milionů korun.

Podle člena sociálně-zdravotní komise **Josefa Kůty** (KSČM) tato jediná ne-soukromá poliklinika v Brně přebírá pacienty, které soukromý sektor není schopen uspokojit. Oceňuje, že poliklinika má zůstat dál jako městský majetek se zdravotně-humanitárním zaměřením. Má však obavy, aby se opět nezvedla vlna diskusí, zda si má město dál ponechat i dosavadní Dětskou polikliniku na Žerotínově náměstí, která má specifické nároky pro dětské pacienty a nelze ji mísit

s normami pro dospělé. Nebo má-li ji se-stěhovat s poliklinikou pro dospělé v Zahradníkově ulici do jedné budovy. Kůta to poznamenal na tiskové konferenci s tím, že specializovaná firma za 4,5 milionu korun dospěla k názoru, že všechny varianty jsou možné. Vedení města pak tento výsledek šetření uložilo tzv. k ledu. Sám variantu sloučení poliklinik neschvaluje. Specifická dětská poliklinika má specifické potřeby, které by po fúzi asi nebylo možné dodržet.

Zastupitel **Daniel Borecký** potvrdil, že klub zastupitelů KSČM má zájem, aby se poliklinika v Zahradníkově ulici zre-novovala, zmodernizovala a nadále sloužila veřejnosti. Borecký dodal, že zastupitelé za KSČM jsou vědomi si možných potíží financování s její přestavbou, neboť do rozpočtu města se dostala také Úrazová nemocnice a nastaly finanční problémy hospodářské krize. Letos město připravilo šest milionů korun na zpřesnění projektu a etap celé stomilionové rekonstrukce. Proto upozorňují, že je nutný přesný projekt, aby posléze nedocházelo k navyšování původní plánované sumy, jak se nezdá děje v jiných případech.

Tibor DÁVID

Vinohrady zdražovat nájemné už nebudou

Postupující regenerace obecních 1100 bytů, které si ponechá Městská část Brno-Vinohrady ve svém vlastnictví, zlevňuje jejich provoz. Letos v nich zvedneme nájemné naposled o 6,5 procenta, což byla inflace na počátku roku. Příští rok zdražovat nájemné z užívání bytů už nebudeme. Větší platby nájemníků již nejsou nutné. Starosta brněnských Vinohradů Jiří Čejka dodal, že regenerace bytového souboru v majetku

městské části představuje dokončení výměn oken, celkovou sanaci a zateplení obvodových stěn a střech domů, dokončení výměn stoupacích potrubí studené vody a teplé užitkové vody, včetně ležatých. Rovněž rekonstrukci balkonů, včetně zábradlí a domovních vstupů.

Starosta považuje za nepřijatelné, aby peníze vybrané z plateb nájemného byly použity na něco jiného, než opět na bydlení.

Také proto má radnice MČ Vinohrady v pořadnících nejvíce - 450 žadatelů o městský byt v Brně.

vž

Počty cizinců v Brně a na jižní Moravě

2002	9 266 (Brno)	- (JM)
2003	9 949	22 668
2004	12 294	23 913
2005	13 684	24 234
2006	17 122	27 983
2007	19 206	32 808
2008	20 842	49 987

Přijde-li cizinec o práci, ztrácí smysl jeho povolení k pobytu. Cizinecká policie mu zruší vízum a poskytne lhůtu k vycestování do jeho vlasti až 30 dní, Ukrajincům dva týdny. Pokud policie zjistí, že nevycestoval, je vyhoštěn a několik let se v ČR nesmí objevit.

Z Deníku 29. 1. 2009 **kj**

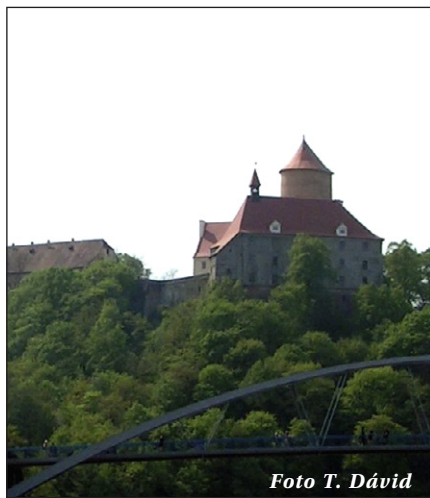

Foto T. Dávid

Úpravy pod hradem Veveří

MČ Brno-Bystrc se podílí na úpravách okolí hradu Veveří. V předminulém roce byla dokončena cesta spojující přístup k hradu Veveří s lávkou přes přehradu. Součástí cesty je krásná dřevěná lávka přes potok Veverku a úprava prostoru ústí Veverky a i okolí studánky v těsné blízkosti.

Do zátoky pod studánkou však vítá proud zanáší dřevo, plastové lahve a jiné naplaveniny. Proto Městská část Brno-Bystrc z prostředků, které vložila do Svazku obcí bývalého panství hradu Veveří po snížení hladiny Brněnské přehrady nechala prostor vyčistit a záliv přehradit plovoucími dubovými břevny, aby úprava okolí a i plocha hladiny tvořily pro návštěvníky příjemné zákoutí. Práce byly hotovy koncem ledna. Ústí potoku Veverky bylo přemostěno lehkou lávkou, takže turisté mohou „suchou“ nohou využívat i zadní cestu ke hradu.

Návštěvníci výsledek ocení až příští rok, bude-li hladina přehrady v normální výšce, neboť letos se začnou budovat provzdušňovací věže a budou probíhat i další úpravy, takže hladina přehradního jezera zůstane podstatně snížena až do jara roku 2011.

did

Kolik je nás v Brně ve všední dny?

Odpověď hledalo Centrum pro regionální rozvoj Masarykovy univerzity

- 370 000 lidí má v Brně trvalý pobyt;
- 70 000 lidí do Brna dojíždí pracovat;
- 45 000 jich dojíždí studovat na různé školy;
- 20 000 cizinců pracuje v Brně;
- 11 500 lidí žije v Brně bez přihlášeného trvalého pobytu – podle primátora Onderky by se měli přihlásit, aby dané nešly jinam;
- 10 000 lidí přijíždí do Brna za službami;
- 7 500 turistů a návštěvníků;

CELKEM v Brně ve všední dny pobývá přes půl milionu lidí.

V roce 2020 by měl podle odhadu počet obyvatel Brna dosáhnout 0,5 milionu. Bez rozšíření sítě hromadné dopravy, kanalizace, čistírny odpadních vod v Modřicích, mateřských a základních škol, domovů důchodců a sociálních služeb se město neobejde. Jen mít potřebné finanční prostředky.

kj

Co má přinést Lisabonská smlouva?

Tzv. Lisabonská smlouva (LS) je už řadu měsíců předmětem diskusí a také sporů politiků ve všech zemích evropské 27. Probírají se její výhody i nevýhody pro národní státy a jejich exekutivu (méně už jejich obyvatele), nicméně všude, až na Irsko, kde se konalo referendum, ve kterém ji občané odmítli, už byla zákonodárci přijata. Irové však za cenu jistých ústupků byli dotlačeni referendum na podzim opakovat. Ratifikaci dosud zcela neukončilo Německo, kde ji sice poslanci schválili. Jestli ji německý prezident podepíše záleží na verdiktu soudu, zda není v rozporu s ústavou.

Po irském odmítnutí – pokud by se dodržela zásada, že musí být přijata ve všech zemích EU – už však není o čem jednat. U nás je schvalování na začátku. Politická scéna se značně názorově

(i uvnitř některých stran) tříští. Snahu LS přijmout má zejména ČSSD. V ČR převládá názor prosadit ji vůlí zákonodárců, tedy občany z rozhodování vyloučit. Na schůzi PS 18. 2. se pro přijetí LS vyslovilo 125 poslanců (komunisté hlasovali proti, dva se zdrželi). Vypsání referenda, které požaduje KSČM je tedy pasé. Nyní záleží jen na hlasování v Senátu a podpisu prezidenta Klause, který je známým odpůrcem LS. Také lze očekávat další ústavní stížnost skupiny senátorů ODS.

Výsledek v současnosti předsedající zemi EU není tedy zdaleka tak jasný a blízký, jak by se napohled zdálo. Protože málokdo z nás ví, co tento obštný dokument obnáší přetiskujeme stručný rozbor Lubomíra Mlejnka.

Tibor DÁVID

LISABONSKÁ SMLOUVA – NELÍBÍ SE JEN KLAUSOVI?

Téma Lisabonské smlouvy je v poslední době tématem diskusí různých politiků Bruselu, politiků jednotlivých členských států EU, politiky ČR nevyjímaje. Navíc, u nás se stává nástrojem politického vydírání mezi koaličními stranami a ČSSD. Proč tolik křiku, jako kdyby měl nastat konec světa, nebo alespoň Evropy jako takové. Prezident ČR Václav Klaus, i když ho musíme brát coby pravcového politika, se v Evropě etabluje jako euroskeptik, za což si již vysloužil řadu politických pohlavků, tu od toho, tu od druhého zaručeně „*neomylného*“ politika. Naši pravcovou politickou garnituru nevyjímaje. Nebudu asi daleko od pravdy, že málokdo z Klausových kritiků si text uvedené smlouvy alespoň přečetl, natož prostudoval, a navíc, aby se zamyslel nad dopady jednotlivých ustanovení pro ČR a její občany. Otřelá klišé řady našich politiků ve sdělovacích prostředcích jsou toho jasným důkazem. Nechci nijak obhajovat euroskepticismus Václava Klause, protože v demokratické společnosti má i on, jako občan, právo vyjádřit svůj názor. Na druhou stranu je třeba V. Klause vidět jako prezidenta ČR, který se při své inauguraci prezidentem v přísaze zavázal k dodržování určitých zásad. Připomeňme si slib prezidenta, předepsaný Ústavou ČR ze dne 16. prosince 1992: „*Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj úřad budu zastávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.*“

Nyní k samotné Lisabonské smlouvě. Jak je jistě všeobecně známo, Evropská unie (EU) je definována smlouvami uzavřenými mezi členskými státy. Smlouvy jsou pojmenovány podle místa, kde byly schváleny. Prvními byly tzv. Římské smlouvy (1957), poslední byla Smlouva z Nice (2001). Od té první se všechny ostatní vyznačují rozšiřováním či pozměňováním, tzn. drobnějším, ale

Lubomír MLEJNEK
člen MěV KSČM

spíše zásadním posouváním evropského integračního procesu směrem ke stále větší integraci a tím pochopitelně k oslabování pozic a pravomocí člen-

ských států, ČR nevyjímaje. Radikální novinkou měla být smlouva, která byla nazvána jako „Ústavní smlouva“ nebo „Evropská ústava“ z roku 2004, kterou za Českou republiku tehdy podepsal premiér Gross (ČSSD). Vyznačovala se tím, že nahrazovala všechny předcházející smlouvy, ale také obsahovala obrovský počet změn. Její název „Ústava“ však v řadě zemí vyžadoval vyhlášení všelidového hlasování (referenda). Výsledek je všeobecně znám, ve Francii a Holandsku byla zamítnuta.

Politické tlaky zejména velkých zemí však nadále pokračovaly. V rámci německého předsednictví EU v první polovině roku 2007 se kancléřce Merkelové podařilo přesvědčit členské země, včetně České republiky reprezentované premiérem Topolánkem, že prý „*vaudou*“ Ústavní smlouvy byla pouze její forma (tedy ucelený text!). Díky tomu ale bylo možné pochopit některé věci, které jasně ukázaly na to, že se Evropská unie **stává státem** (vlajka, hymna, prezident, státní svátek, atd.) a přestává být mezistátní organizací. Kancléřka Merkelová proto navrhla přepsat Ústavní smlouvu do jiného textu, do formy dodatků ke stávajícím smlouvám. Samotný text byl ale dokončován až ve druhé

polovině roku 2007 za portugalského předsednictví. Proto se název uvádí jako Lisabonská smlouva. Je potřeba vidět, že tato „*nová*“ smlouva není pouhým dílčím a už vůbec ne malým dodatkem dosavadních smluv!! **Stávající smlouvy mění od základu!!** Ze strachu před tím, aby snad zase prostí (z pohledu EU hloupí?) občané v referendech smlouvu opět nezamítli, politické elity se domluvily, že se pokusí, aby všechny země tuto smlouvu schválily v parlamentech. Je zajímavé, že v některých zemích byla schvalována, aniž by existoval její text v domácím jazyce! Ani u nás nemá parlament paragrafově znění celého textu, takže tato smlouva nemohla být ani vážně projednávána. Za připomenutí stojí výsledek referenda k této smlouvě v Irsku, v jediné zemi kde se referendum uskutečnilo a kde došlo k zápornému výsledku. To dělá hluboké vrásky na čele představitelům právě velkých evropských států, protože podle dosavadních smluv o EU musí být schválení těchto dokumentů **jednomyslné**, a tak zamítnutí v jedné zemi znamená celkové neschválení. Proto dnes EU čeká, zda se podaří dotlačit Iry k novému všeobecnému hlasování a na jeho výsledek. Čeká také na výsledek projednávání v České republice, ale čeká také netrpělivě na podpis prezidenta Německa, čekajícího na stanovisko Ústavního soudu a rovněž na podpis prezidenta Polska, který má rovněž své výhrady.

Je potřebné říci, jaké jsou hlavní změny ve srovnání s dosavadním stavem:

- LS ve velkém rozsahu přesouvá pravomoci z jednotlivých členských zemí na orgány EU (do Bruselu), a to i v takových citlivých oblastech, jako je sociální politika, energetika, daně, justice, bezpečnost, zahraniční politika, vojenství apod.
- smlouva zavádí pravomoci jako by šlo o stát federálního typu, ale bez pojištění typických pro Ústavy federálních států.

(Pokračování na straně 7)

LISABONSKÁ SMLOUVA – NELÍBÍ SE JEN KLAUSOVI?

Zavádí kategorii výlučných pravomocí Unie, které jsou nadřazeny pravomocím členských států. Vznikla by tak „*suverenity evropská*“. Dosud se postupovalo tzv. sdílením pravomocí.

- zavádí se tzv. „*podpůrná pravomoc Unie*“, která by dovolovala EU zasahovat do oblastí jako je ochrana a zlepšování lidského zdraví, průmysl, kultura, cestovní ruch, všeobecné i odborné vzdělání, mládež, sport, civilní ochrana, atd. EU by tak měla možnost zasahovat do všeho!!

- LS ve více než padesáti případech zavádí většinové hlasování, nyní je uplatňováno rozhodování jednomyslné.

- je navrhována právní subjektivita EU, což směřuje k vytvoření nového státu!!

- snižuje se hlasovací váha menších zemí, včetně České republiky a posiluje se hlasovací váha velkých zemí. Potlačuje se tak princip rovnosti států, větší význam dostává počet občanů. Proto by se měla například váha německého hlasu zhruba zdvojnásobit, zatímco váha našeho hlasu bude poloviční!! Důsledky pro ČR je možné odvodit z výše napsaného.

- v tzv. „*přechodové klausuli*“ je dokonce navrženo, aby Evropská rada (tj. 27 hlav států) mohla většinově rozhodnout i v oblasti, kde se dnes rozhoduje jednomyslně!

- LS zahrnuje i široce pojatou „*Listinu základních práv EU*“, což povede k upřednostnění před ústavami členských zemí, včetně naší.

Je s podivem, jak rychle zareagovaly některé osobnosti, kterým by se hodilo, aby se začalo uplatňovat nadřazené tzv. evropské právo. Příkladně jen pár hodin po tom, co se ČR ujala předsednictví EU, nám dobře známý poslanec EP a mluvčí sudeťáků Bernd Posselt vyrukoval s pro-

hlášením, že by sama ČR v rámci tohoto evropského sjednocování měla iniciovat zrušení tzv. Benešových dekretů. Ani pan hrabě Kinský nesedí se založenými rukama, ale účastní se jednání Ústavního soudu, aby mu snad něco neuniklo ve prospěch řady soudních jednání o navrácení jeho majetku. Je jisté, že další ohaři čekají na svoji příležitost. Zamysleme se, co by asi zůstalo z ještě naší ČR, dnes už rozprodané a vytunelované?

Co říci závěrem? Lisabonská smlouva je oproti zamítnuté Evropské ústavě krokem zpět. Představuje výrazný po-

sun od Evropy jednotlivých států k Evropě jednoho státu. Znamená přesun od domluvené dobrovolnosti k jednou provždy platnému dominantnímu postavení orgánů EU a ve své podstatě k potlačení demokratických principů. Dnes má Parlament ČR právo rozhodovat o věcech, které se týkají života občanů naší země. Pokud bude platit Lisabonská smlouva, toto právo přestane existovat. Je proto nanejvýš spravedlivé a demokratické, aby o tak závažném problému rozhodli sami lidé v referendu, jak to od počátku navrhuji komunisté.

Odsouzeníhodné a nedemokratické! Stanovisko k ratifikaci Lisabonské smlouvy PS PČR

Dne 17. 2. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky hlasy 125 poslanců (ČSSD 71, ODS 33, KDU-ČSL 12, Zelení 4, Nezařazení 5), schválila Lisabonskou smlouvu.

Způsob, jakým tato smlouva byla ratifikována, je odsouzeníhodný a nedemokratický. Občané ČR, kterých se tato smlouva dotýká, opět neměli možnost se vyjádřit v referendu a ani politické strany zastoupené v PS PČR ve svých volebních programech neměly, ani nemohly mít, své postoje k postupné centralizaci byrokratické moci unijní administrativy na úkor národních parlamentů a vlád. Takové rozhodnutí má pochybnou legitimitu a proto vyjadřujeme k tomuto aktu náš zásadní nesouhlas.

Všichni občané ČR, nejen čelní představitelé, musí mít právo rozhodovat o své budoucnosti, která je dotčena ratifikací Lisabonské smlouvy.

Náš nesouhlas s Lisabonskou smlouvou nadále trvá, neboť nás vleče do militarizace mezinárodních vztahů, do područí Spojených států a jejich dobrodružství ve světě, a otevírá cestu ke konstitucionalizaci volného trhu a neoliberální politiky a tím i k možnému zhoršení sociálních podmínek občanů EU. Zároveň výrazně zasahuje a omezuje státní suverenitu České republiky.

Nadále budeme pokračovat ve spolupráci s levicovými stranami v EU, v boji proti aplikaci této Smlouvy. Vyzýváme občany ČR, aby si pamatovali strany, které pro tuto Smlouvu zvedly ruku, a vyjádřili svůj protest v červnových volbách do Evropského parlamentu.

**JUDr. Vojtěch FILIP, předseda ÚV KSČM,
MUDr. Jiří MAŠTÁLKA, místopředseda ÚV KSČM**

Kdo stále usiluje o radar na našem území?

Karel JANIŠ

Především ministr Karel LESŮ PÁN a zpívající Vlasta BOJUJÍCÍ. Už se vzpamatovali z několika jasných prohlášení v této závažné věci?

- 1. února 2009 vystoupil na ČT 1 politolog a poradce několika amerických prezidentů **Zbigniew BRZEZINSKI**. Řekl, že Bush spoléhal u radaru na určitou technologii, jejíž účinnost se zatím neprokázala... radar má chránit Evropu, která o to nežádá, je namířen proti hrozbě, která bude aktuální až tak za deset let... je třeba vést racionální dialog s Ruskem a spolupracovat s ním.

- 7. února 2009 vystoupil na poradě zemí EU viceprezident USA **Joseph BIDEN** a řekl, že USA budou pokračovat ve vývoji protiraketové obrany za předpokladu, že její technologie bude účinná a bude

odpovídat vyloženým nákladům.

- Americká ministryně zahraničí **Hillary CLINTONOVÁ** v rozhovoru s naším ministrem zahraničí řekla, že kdyby se iránská politika změnila a podrobila kontrolem a Irán by nechtěl vyrábět jaderné zbraně, tak by USA postupovaly jinak. Podle informací v tisku byl náš ministr překvapen a ohromen. Ale v rozhovoru pro Mladou frontu DNES 21. února 2009 už předložil svůj výklad: prý ŘEKLA KDYBY... v tom případě bychom museli mít pochopení, že se projekt radaru oddálí... ale nikdo v USA nehovořil o zrušení plánů radar u nás postavit... musíme dát najevo, že patříme k Západu... proto radar u nás musí být.

- 20. února 2009 na poradě ministrů obrany v Krakově řekl americký ministr

Robert GATES, že USA momentálně řeší jiné věci než protiraketový štít v Evropě... prezident Obama se zabývá téměř výhradně ekonomickou krizí a novou strategií USA v Afghánistánu a v Iráku... hodlá podrobněji vyhodnotit efektivitu štítu i námitky ze strany Ruska. A to říká ministr Bushovy vlády, kterého si Obama vzal do své vlády!!

- Pro politiku USA je příznačné, že první cesta Clintonové do zahraničí vedla do Asie, nikoli do Evropy a za naším oga-rem... jednala v Japonsku, Indonézii, Jižní Koreji a v Číně.

Jak vidět, cesty, směry politiky USA se ubírají jinými cestami, než by si přáli naši „*radaristé*“, kteří s radarem spojili své působení na politické scéně. Oni naštěstí neurčují priority politiky USA.

• **MIREK TOPOLÁNEK hodnotil končícího prezidenta G. W. BUSHE** –

V předvečer nástupu nového amerického prezidenta Obamy do Bílého domu 20. ledna 2009 napsal náš premiér do Lidových novin článek, v němž se pokusil hodnotit celkový směr, kurz, který G. W. Bush vytyčil nejen Spojeným státům, ale celému světu. Vnesl prý do čím dál utilitárnější světové politiky **MO-RÁLNÍ ROZMĚR** (*podtrhuji tato slova – pěkně se projevil při „humanitárním bombardování“ Jugoslávie!!*), v tom navázal na Winstona Churchilla a Ronalda Reagana. Bush se dostal do úřadu v době vrcholícího, avšak falešného dějinného optimismu, v čase, kdy teze o konci dějin a trvalém vítězství liberální demokracie byla zřejmě nejvlivnější mezinárodněpolitickou teorií. Tato víra dostala tvrdý úder 11. září 2001. Bush učinil tehdy rozhodnutí, které zásadním způsobem ovlivnilo globální vývoj – zvolil ze všech možných cest tu, která znamenala jasné vyhlášení války zlu, cestu, která znamenala konec přešlapování, váhání, nedotažených akcí a kapitulantství... zvedl z kolenou nejen Ameriku, ale celou západní civilizaci. Bush správně pochopil, že terorismus není už pouhým kriminálním činem, ale že jde o nesmiřitelnou vyhlazovací válku vyhlášenou civilizací, že jde o válku vedenou všemi dostupnými prostředky, o válku stejně totální, stejně fanatickou, podmíněnou stejně silnou kulturní nesaňenlivostí, jakou vedl s civilizací fašismus. Bush uměl nazvat černé černým a bílé bílým... Bushův projev po 11. září možno srovnat s projevem Winstona Churchilla ve Fultonu (6. března 1946 v projevu Churchill odmítl další spolupráci se Sovětským svazem a vyslovil se pro blok Anglie a USA proti komunismu)... Státníci jako Churchill a Bush patří mezi ty, kteří mají oči široce otevřené... a díky tomu, že nazývají věci pravými jmény, dokáží se také dříve než jiní správně rozhodnout... Churchill byl tím, kdo zasadil komunismu první úder, ten poslední mu uštědřil Ronald Reagan... Jednou budeme na Bushe vzpomínat jako na muže, který zasadil první úder terorismu. (*Premiér asi lituje, že G. W. Bush už není v Bílém domě?*)

• **/NE/BÁJEČNÁ LÉTA S BUSHEM** – Tak nazval svůj článek v Lidových novinách 20. ledna 2009 americký novinář už 20 let v Praze žijící Erik BEST. Američané vyčítají Bushovi válku v Iráku a finanční krizi, ale seznam jeho chyb je výrazně delší a obsahuje například mučení válečných vězňů, omezení občanských svobod ve jménu války proti tero-

rismu (*naši bojovníci za lidská práva a jejich porušování neprotestují*), zanedbání honu na údajného strůjce 11. září Usámu bin Ládina, falšování důkazů spojujících Al Kajdu se Saddámem Husajnem... zdvojnásobení státního dluhu, neposlušování amerických občanů, nepovedenou vládní reakci na hurikán Katrina, přeshraničnou deregulaci finančních trhů... také snížení daní pro nejbohatší a vštěpování pocitů obav a zoufalství mnoha spoluobčanům (*Bestovi se ztratilo „odůvodnění“ války proti Iráku pro údajné vlastnictví zbraní hromadného ničení*)... Bushovi příznivci to vidí jinak – odstranil nebezpečného vůdce v Iráku, bránil Ameriku před dalším teroristickým útokem a rozšířil demokracii a prosperitu ve světě (*ta však nyní dostává jednu ránu za druhou*)... model, že Bush je výjimečnou osobností, která jedná v zájmu Spojených států a vede

STŘÍPKY PREZIDENTSKÉ

ze mi dopředu, byl během jeho druhého mandátu silně zpochybňován, byl čím dál víc považován za člověka pod vlivem lidí a společností, které neměly zájmy Spojených států vždy na prvním místě. Ty zlé úmysly byly často přičítány viceprezidentu Cheneymu a jeho skupině neokonzervativců, kteří měli na prezidenta neúměrný vliv... Spojené státy jsou na křižovatce a není jasné, jestli budou moci odvrátit směr prosazovaný Bushem a jeho „bratry“, Obama je také ve vleku událostí iniciovaných Bushem, během kampaně tvrdě kritizoval některá protiteroristická opatření, ale před týdnem naznačil, že pravděpodobně nepodnikne hluboké vyšetřování odpovědí amerických občanů či zacházení s potencionálními teroristy... Jestliže Bush a jeho nejbližší spolupracovníci nebudou vyšetřováni, někteří zarytí demokraté budou velice zklamáni... znamenalo by to, že lidé u moci jsou nad zákonem. (*To velice dobře známe z našich poměrů... v USA bývá zvykem, že nový prezident provádí „amnestii“ činů svého předchůdce – viz například Gerald Ford v případě Richarda Nixona atd. Bestovo hodnocení Bushe je zcela jiné než Topolánkovo!*)

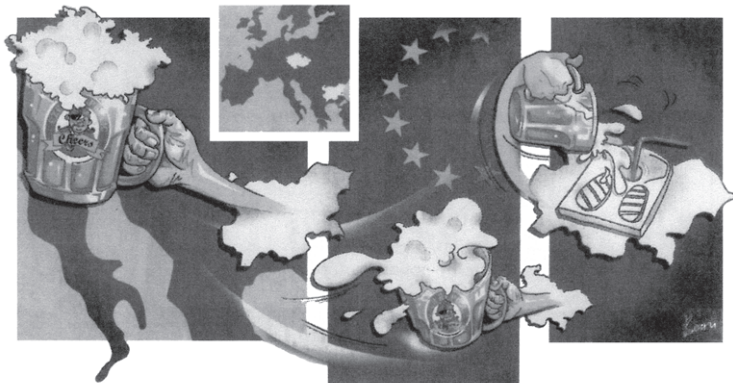
• **DALI JSME PŘEDNOST NADĚJI PŘED STRACHEM** – To je titul celostránkového znění projevu 44. prezidenta USA 20. ledna 2009 při nástupu do funkce v Lidových novinách 22. ledna 2009 (*jediný deník, který projev Obamy otiskl*

v plném znění!!). Dnes už se všeobecně ví, že jsme v krizi. Naše země je ve válce s rozsáhlou sítí násilí a nenávisti. Naše ekonomika je těžce oslabená... mnoho lidí přišlo o domovy a pracovní místa, živnosti a firmy zkrachovaly, naše zdravotnictví je příliš nákladné, naše školy poskytují špatné služby a to, jak využíváme energii, posiluje naše nepřátele a ohrožuje planetu... Dneškem počínaje, musíme se zvednout, oprášit se a pustit se do práce předělávání Ameriky... my to dokážeme... Schopnosti trhu vytvářet bohatství a rozšiřovat svobodu se nic nevyrovná... Ale bez pečlivého dozoru se trh může vymknout kontrole – a že národ nemůže prosperovat, když dbá jen o ty, kdo prosperují (*kéž by tato myšlenka došla do Strakovy akademie a na Pražský hrad!!*)... Amerika je přítelem každého národa a každého muže, ženy a dítěte, kteří usilují o mírovou a důstojnou budoucnost, a že Amerika je opět připravena vést... předchází generace úspěšně vzdorovaly fašismu a komunismu (*i on používá zcela nepřesné termíny dnes obvyklé!*) nejen pomocí tanků a raket (*těmito prostředky hlavně vzdorovaly*), ale i prostřednictvím pevných aliancí a trvalých zásad. Chápaly, že samotná síla nás neochrání a nedává nám právo dělat si, co chceme (*povídali, že mu hráli!*)... věděly, že naše bezpečnost vyvstává ze spravedlnosti naší věci, ze síly našeho příkladu a z umírňujícího působení pokory a sebeomezení (*snad ani těmto věcem nevěřili!*)... Začneme s procesem předávání Iráku jeho obyvatelům a dosáhneme tvrdě vybojovaného míru v Afghánistánu (*zatím se to žádné mocnosti v minulosti nepodařilo!*). Se starými a bývalými nepřáteli budeme usilovat o omezení jaderného nebezpečí a odražení hrozb vytoplení planety. Nepolevíme v obraně našeho způsobu života proti těm, kdo se snaží dosáhnout svých cílů terorem a vraždami nevinných lidí! Náš duch je silnější a nelze ho zlomit, nevydržíte déle než my, porazíme vás... Muslimskému světu říkáme, že hledáme novou cestu vpřed založenou na vzájemných zájmech a vzájemném respektu... Lidé chudých národů, budeme s vámi pracovat na tom, aby vaše farmy vzkvétaly a měly čistou vodu, budeme sytit vyhladovělá těla a hladové myslí. A říkáme bohatým národům, že nemůžeme být lhostejní k utrpení za našimi hranicemi a nemůžeme spotřebovávat světové zdroje bez ohledu na následky. SVĚT SE ZMĚNIL a MY SE MUSÍME ZMĚNIT S NÍM! (*Jen aby nezůstalo u slibů pomoci chudým od bohatých.*)

kj

BULHARSKÁ ODVETA ZA ČESKOU ENTROPU

ENTROPA našeho Davida Černého naštvala hodně lidí, ale nikde nevzbudila tolik vášně jako v Bulharsku. Vláda této země protestovala tak, že Bulharsko na plastice zakryl černý záves. Deník DNES oslovil několik umělců, kteří nakreslili, JAK VIDÍ ČESKO. Deník 24. ledna uveřejnil několik karikatur, jimiž reagují na to, „jak jsme to prostřednictvím ‚díla‘ Davida Černého Evropě osladili“.

Bulharská výtvarnice Veneta Gergová může naše pivo, jehož pěna připomíná mapu ČR, klidně spláchnout do bulharského tureckého záchodu.

Slovenský karikaturista Martin Sutovec ke kresbě dodal:

„Pytlíci, experti. Tak pojdte, já vám to zhodnotím. Všetmu rozumím“.

Nizozemský karikaturista Ruben L. Oppenheimer salutuje:

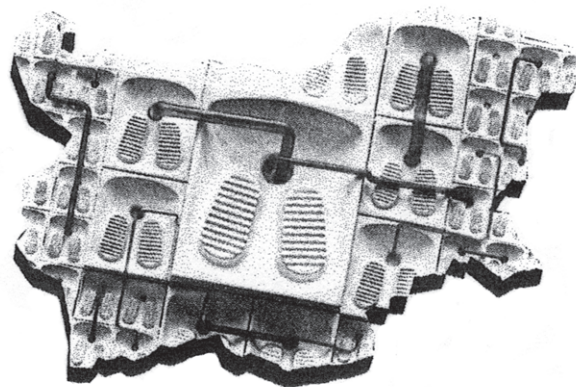
„Hurá Česku, které ukázalo prostředníček evropským byrokratům“.

Bulharský deník Dneven Trud uveřejnil karikaturu Švejka káležícího na mapu České republiky s doprovodným citátem z Jaroslava Haška:

„Co jsme udělali? Jedno velké h... jsme udělali“.

Z deníku DNES 24. 1. 2009 a Lidových novin 22 a 26. 1. 2009 vybral **Karel JANIŠ**

Původní plastika D. Černého - „suchý záchod“ Bulharska.

Prkénko nebo šlapky?

Je název článku v Lidových novinách 22. ledna 2009, v němž emeritní profesor Zdeněk Mařatka vysvětluje, že dřep je optimální pozici uvolňující svalstvo pánevního dna, usnadňující zapojení břišního lisu a snižujícího námahu při vyprázdnění konečníku.

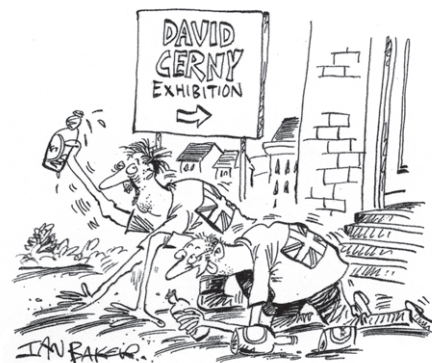
Stavba záchodů, ve kterých si člověk sedá, přišla až s civilizačním procesem. U pravěkého člověka byla poloha v dřepu - pomáhá pacientům s některým typem zácpy. V japonských nemocnicích existují oba typy záchodů a každý si může vybrat, co mu vyhovuje.

Potud odborník, který se problematikou zažívání a vyprazdňování celoživotně zabývá.

Rakouský karikaturista před lety ilustroval biografii Karla Havlíčka Borovského.

„Při studiu mě udivovalo, jak ti Češi proti něčemu pořád protestují! Tak teď se ukažte, jestli máte smysl pro humor.“

Podle Angličana Jana Bakera je české umění jen pro těžké kalibry.

„Je fakt dobré, že je tady v Praze k dostání tolik alkoholu. Aby člověk ocenil české umění, musí být opilej...“

A opět jedna lahůdka z MěDB

Viktor HUGO

Na jedné z barikád

Na jedné z barikád, na kupě kamene,
zlou krví třísněné a hodnou čistěné,
je s muži zajato dvanáctileté dítě.
„Jsi z nich?“ dí důstojník. „Jsem“, řekne chlapec hbitě.
„Nuž, zastřelíme tě! Běž a čekej na pořad!“
A čekající hoch pak uvidí blesky plát
a svoje soudruhy se u zdi kácet k zemi.
Dí důstojníkovi: „A nedovolíte mi
jít tyhle hodinky dát naší mamince?“
- „Máš strach! Chceš prchnout, vid?“ - „Ne, pane,
vrátím se!“
- „Kde bydlíš?“ - „U kašny. Tam dole, kousek za ní.
Já, pane setníku, se vrátím bez meškání!“
- „Jdi, spratku!“ Chlapec jde. „Ten přijde akorát!“
A setník s vojáky se jali hlučně smát
a mroucí mísili v ten smích své steny smutné.
Ten jejich sprostý smích však ustal, jak když utne.
Hoch přišel náhle zpět, a hrd jak Viala
si stoupl ke zdi řka: „Jsem tady, teď jdu já!“

Přeložil Miloš HUDEC

Pozvánka VNK

Výbor národní kultury Brno zve na pořad

Národ sobě,

věnovaný 125. výročí založení Národního divadla.

Pořad se koná v pondělí **30. března od 17 hodin**
ve Společenském centru ÚMČ Brno-střed, Domini-
kánská 2.

Městské divadlo Brno zahájilo obdivovanou pouť muzikálu BÍDNÍCI (Les MISÉRABLES) na náměty románu Viktora HUGA zdařilou premiérou dne 13. a 14. února 2009. Kdybychom měli charakterizovat reakce premiérového publika, snad bychom mohli použít termínu - publikum „bylo fascinováno“ samotnou hrou, zpracováním, pojetím, hereckými, hudebními výkony, výpravou, scénou, choreografií... prostě vším, na co jsme si zvykli, když principál Stanislav Moša převezme režii.

Ne nadarmo na závěr večera dlouho aplaudovalo ve stoje a mnohé oči byly plné slz...

Muzikál Bídničci se poprvé objevil na londýnském jevišti před třiadceti lety a hraje se tam stále za obdivu k autorům Alainu Boubilovi a Claude-Michel Schönbergovi. Od londýnské premiéry zhlédlo Bídničků více než 50 milionů diváků v 39 zemích ve 21 jazycích. Pod českou verzi se podepsal fenomenální překladatel Zdeněk Borovec. Postavy Bídničků jsou koncipovány jako archetypy lidské společnosti v každé komunitě, každé větší skupině. Bídničci pojednávají více než o politice vedoucí k revoluci, spíše o věčných pravdách, lidství...

Oba francouzští autoři se odpoutali od francouzského patosu a vytvořili dílo blízké anglofonnímu divákovi.

Tato myšlenka vedla taktovku Jiřího Petrdlíka, který ji plně využil. Obdivuhodné je dílo německého scénografa Christopha Weyerse a stylové kostýmy Andrey Kučerové.

Náročných rolí (hereckých i pěveckých) se zhostili Petr Gazdík, pražský host Jan Ježek, Petr Štěpán, Lenka Janíková, Tomáš Sagher, Zuzana Maurery, Jakub Uličník, Robert Jícha, Marta Prokopová, Johana Gazdík, Barbora-Anna Lehánková, téměř na profesionální úrovni malý Gavroche - David Žák.

Představení bylo obdivuhodně dotováno bohatou pyrotechnikou, dokonalou technikou (jevištní), mnoha divadelními efekty...

Náročné „sny“ režiséra Moši o Weyersově realizaci scény pomohli uskutečnit profesionálové na Barrandově (Dekorace). Vše vypadalo reálně a živě.

Brněnští Bídničci jistě vystoupili na nejvyšší schody MěDB, ale i českého divadla vůbec. Kdo jste je neviděli, nedejte si je ujít. **M. Hudec**

Hledej smysl v nesmyslu, neboli nonsens

Podivný název výstavy v brněnském Technickém muzeu mají na svědomí autoři sdružení ve **Společnosti Za Veselí veselejší**, která byla založena v listopadu roku 2003 a byla zčásti inspirována rakouským muzeem nesmyslu Nonseum v Heernbaumgartenu.

Tvůrci projektu představují soubornou výstavu tvorby svých členů, jejichž společným znakem je právě nesmysl, tedy latinsky nonsens. Někteří autoři (např. František Borovec) jsou profesionálními výtvarnými umělci, část naopak nemá s výtvarným uměním mnoho společného. Jsou ale erudovanými hudebníky, techniky nebo zručnými řemeslníky.

Společnost Za Veselí veselejší se **hlásí k odkazu dadaistů**, Marcela Duchampa, stejně jako Edwarda Leara, Lewise Carrola i k tradici Járy Cimrmana. **Hledá smysl v nesmyslu** a nabízí návštěvníkům, aby nacházeli spolu s tvůrci to, co je na nesmyslných věcech zajímavé a krásné. Uvidíte variantu stolní společenské hry Dáma, která je určena pouze pro dospělé, neboť se hraje nikoliv pomocí obvyklých kamenů, ale

skleniček naplněných fernetem a vodkou. Humorně působná jsou též Poctivá dubová kamna, Noční brýle proti slunci nebo tzv. Felliniho vidlička, vyžadující obratnosti a uměleckého mistrovství při navijení špaget. Jiné třeba zaujme Odvrácený tandem pro manžele, určený párům, které mají rády cyklistiku, ale nesnesou vzájemný pohled.

Vynálezce Josef Ressel

Brněnské Technické muzeum v Purkyňově ulici věnovalo jednu ze svých nových výstav osobě Josefa Ludvíka Františka Ressela (29. 6. 1793 – 10. 10. 1857), který působil také nedaleko od Brna v Bíloveckém polesí.

Byl lesníkem, ale také všestranným vynálezcem. Zabýval se osvětlením jevištní scény, konstrukcí kompasu, parním strojem, valivými ložisky, ohýbáním dřeva a dalšími technickými problémy. V první polovině 19. století se začal zajímat o pohon lodí, jejichž plavba se mu zdála neklidná a pomalá, protože velká část výkonu parního stroje zůstávala nevyužita. Přemýšlel jak nahradit nevhodná postranní lopatková kola. Výsledkem jeho snažení byl šroub, který by se zavrtával do vody a loď tlačil nebo táhnul. Pokus se zdařil a Ressel požádal 28. 11. 1826 o uznání svého vynálezu. Získal dvouleté privilegium na využití šroubu.

Kvůli nešťastné náhodě byl však nakonec patent uznán za neplatný. Lodní šroub byl patentován v roce 1836 F. P. Smithem. Je však prokázáno, že již o deset let dříve vyřešil pohon lodi šroubem i polohu kormidla a šroubu Josef Ressel. Se životem Josefa Ressela, s jeho vynálezy i s předměty, které používal v každodenním životě se mohou návštěvníci seznámit na výstavě od 10. března do 17. května. **did**

Mládě žirafy uhynulo

Mládě žirafy síťované, které se v ZOO Brno narodilo na Nový rok uhynulo 9. února v ranních hodinách.

Od pátku 6. 2. 2009 bylo ve vážném zdravotním stavu. Mluvčí ZOO Pavel Hrazdára doplnil, že se tak stalo i přes okamžitý zásah zoologů a veterinárních lékařů. Ti se podáním kortikoidů a antibiotik snažili zvíře stabilizovat a krizový stav zvrátit. Podle předběžného vyjádření přítomného veterinárního lékaře však příčinou úmrtí byla akutní svalová dystrofie, vážné a nevyléčitelné onemocnění způsobující rozpad svalové tkáně, ochrnutí a smrt. Přesná příčina úmrtí žirafy bude potvrzena po pitvě zvířete.

Malá žirafa se narodila letos několik minut po půlnoci na Nový rok rodičům Janette a Jamiemu. V ZOO Brno s nimi tak zůstala už jen samice Tosha.

ZOO Brno začne budovat nový vstup

Zoologická zahrada pod Mniší horou se svou rozlohou i počtem návštěvníků řadí mezi největší u nás. Za 55 let její existence však nebyl uspokojivě vyřešen vstupní prostor, což brání jejímu dalšímu rozvoji, včetně parkoviště pro větší počet automobilů a autobusů. Nyní se blýská na časy.

Vloni vypsaná veřejná soutěž na architektonickou studii nového vstupního areálu už má svého vítěze. Stal jsem jím brněnský ateliér Arch design, jehož projekt zdůrazňuje šetrný přístup k zachování kvality navazujících obytných zón v městské části Brno-Kníničky v návaznosti na chráněnou přírodní lokalitu Mniší hory a biokoridor řeky Svratky.

Koncepce počítá s dvojicí objektů částečně zapuštěných do mírně svažitého terénu. Oba objekty jsou na úrovni střech propojeny pěší lávkou, která překlene veřejnou silnici směrem do areálu ZOO. V budovách bude umístěno nezbytné administrativní zázemí, technické provozy, sociální zařízení, ale též restaurace, prodejna suvenýrů a novinkou bude mořské akvárium. Projekt počítá také s vybudováním autobusové zastávky MHD a parkovištěm pro asi 300 osobních aut a desítku autobusů.

Realizace stavby, která by mohla začít už v příštím roce vyjde na 200 milionů korun. Ředitel ZOO Martin Hovorka doplnil, že i pro tuto dosud největší investici bude ZOO usilovat o dotaci z evropských fondů.

Stránku připravil Tibor DÁVID

To už je tolik...?

V Galerii HaDivadla (Alfa pasáž, Poštovská 8d) probíhá do 10. dubna 2009 v rámci cyklu Brno – hlavní město grafického designu výstava výtvarníka a grafika Václava Houfa.

K autorovu životnímu jubileu ji připravilo Sdružení Bienále Brno a Centrum experimentálního divadla – HaDivadlo Brno. Václav Houf se narodil 30. března 1949 v Brně. Po studiích na Střední průmyslové škole textilní v Brně a na Pedagogické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (současná Masarykova univerzita) vykonával 12 let svobodné povolání. Poté 9 let přednášel na Škole uměleckých řemesel v Brně. Nyní již 10 let vede Ateliér grafického designu na Fakultě výtvarných umění VUT v Brně.

Spolupracoval s řadou nakladatelství (Blok, Albatros, Kruh, Doplněk, Melantrich, Ave, Mladá fronta), divadel (Radost, Divadlo na provázku, HaDivadlo, Večerní Brno, Národní divadlo v Brně), institucí (Moravská galerie, Dům umění, Ústav památkové péče, Filmový klub Brno, Design centrum ČR, Československá televize, Český rozhlas, Etnologický ústav AV ČR, Muzeum Brněnska, Masarykova univerzita Brno) i soukromých společností (OK Pyrus, Synerga, Erding etc.).

Jeho práce jsou zastoupeny například v Kupferstick Kabinet v Lipsku, archivech mezinárodních bienále (Varšava, Bělehrad, Lublaň, Gabrovo), Moravské galerii v Brně, v archivu Divadelního oddělení Moravského zemského muzea, Muzea města Brna a v řadě soukromých sbírek v zahraničí. Uspořádal celkem 28 samostatných výstav, zúčastnil se 152 skupinových výstav, absolvoval 6 symposií a získal 30 cen.

Mendel - člověk, opat, vědec

Je podtitulek nové expozice věnované Gregoru Johannu Mendelovi, kterou připravila Masarykova univerzita v muzeu věnovaném zakladateli genetiky.

Výstava v prostorách starobrněnského opatství, kde světznámý vědec působil je koncipována tak, aby se v díle této mimořádné osobnosti dokázala orientovat i laická veřejnost. Členěna je do pěti částí. První ukazuje opatství jako centrum vzdělanosti v Brně 19. století. Další už jsou věnovány badatelské práci G. J. Mendela a představuje jej jako vědce, který se věnoval meteorologii, včelařství, ovocnářství, či šlechtitelství. Obohacena je o řadu písemností a trojrozměrných historických exponátů, které při své práci využíval. Na konci výstavního areálu je také malý přednáškový sál.

Masarykova univerzita je patrně jedinou v ČR, která provozuje vlastní muzeum. Do budoucna (vše ale záleží na penězích) se počítá i s obnovou původního Mendelova skleníku na nádvoří. Využíval by se však jako netradiční konferenční sál.

Mendelova socha v zahradě Starobrněnského kláštera (foto internet - Wikipedie)

Nová expozice v Mendelově muzeu. Foto Tibor Dávid

Jubilanti letošního předjaří

- ☼ 14. 3. oslaví 75 let s. **Marie PORTLOVÁ**, členka ZO KSČM 0423
- ★ 1. 2. oslavil 75 let s. **Svatopluk KÁŇA**, člen ZO KSČM 0305
- ☼ 2. 2. oslavila 60 let s. **Blažena POSPÍŠILOVÁ**, členka ZO KSČM 0305
- ★ 3. 2. oslavil 94 let s. **Tomáš ŠNEJDAR**, člen ZO KSČM 0305
- ☼ 4. 2. oslavil 81 let s. **Josef JURÁNEK**, člen ZO KSČM 0305
- ★ 4. 2. oslavil 81 let s. **Blažej ROZUMEK**, člen ZO KSČM 0305
- ☼ 10. 2. oslavil 88 let s. **Josef VITULA**, člen ZO KSČM 0305
- ★ 15. 2. oslavila 83 let s. **Zdeňka STEHLÍKOVÁ**, členka ZO KSČM 0305
- ☼ 15. 2. oslavil 82 let s. **Zdeněk VEJMELKA**, člen ZO KSČM 0305
- ★ 17. 2. oslavil 87 let s. doc. MUDr. **Jan SKALNÍK**, CSc., člen ZO KSČM 0305
- ☼ 25. 2. oslavil 82 let s. **Jaroslav POLÁK**, člen ZO KSČM 0305
- ★ 27. 2. oslavil 86 let s. **Jaroslav NETÍK**, člen ZO KSČM 0305
- ☼ 21. 3. oslaví 85 let s. **Marie ŠELEROVÁ**, členka LKŽ Dobromysl
- ★ 15. 3. oslaví 80 let s. **Jiřina KALOUSOVÁ**, členka ZO KSČM 2711
- ☼ 10. 3. oslavila 58 let s. **Radoslava POLÁKOVÁ**, členka ZO KSČM 0502
- ★ 8. 2. oslavil 77 let s. **Svatoslav ŠEVEČEK**, člen ZO KSČM 0505
- ☼ 26. 2. oslavila 60 let s. **Věra HRDLÍČKOVÁ**, členka ZO KSČM 0505
- ★ 24. 2. oslavil 50 let s. **Zdeněk NOVÁK**, funkcionář ZO KSČM 3004
- ☼ 5. 2. oslavil 85 let s. **Slavomír SOBOTKA**, člen ZO KSČM 2101
- ★ 7. 2. oslavil 81 let s. **Hubert ŠTĚPÁN**, člen ZO KSČM 2101
- ☼ 18. 2. oslavila 80 let s. **Františka ONDROVÁ**, členka ZO KSČM 2101
- ★ 20. 2. oslavil 83 let s. **Lubomír POSKER**, člen ZO KSČM 2101
- ☼ 24. 2. oslavila 82 let s. **Zdenka BRODECKÁ**, členka ZO KSČM 2101
- ★ 26. 2. oslavil 84 let s. **František RŮŽIČKA**, člen ZO KSČM 2101
- ☼ 10. 3. oslavil 86 let s. **Vlastimil NĚMEC**, člen ZO KSČM 2101
- ★ 12. 2. oslavil 94 let s. **Josef VALTER**, člen ZO KSČM 2101

☼ 23. 3. oslaví 86 let s. **Otakar MAREŠ**, člen ZO KSČM 2101

★ 28. 3. oslaví 81 let s. **Vladimír VALTER**, funkcionář ZO KSČM 2101

Všem oslavencům k jejich jubileím blahopřejeme a těšíme se na mnoho dalších let plodné spolupráce.

MěV KSČM Brno, jejich ZO KSČM, VNK Brno, LKŽ Dobromysl a redakční kolektiv ECHO.

Opustili naše řady

17. ledna zemřela ve věku 85 let s. **Eva MAZŮRKOVÁ**, bydlela v Brně, Borodínova ul. č. 1.

18. ledna zemřel soudruh **Bedřich KOVÁŘ**, člen ZO KSČM 0431 Brno-střed.

11. února jsme se rozloučili se soudružkou **Boženou SLÁMOVOU**, členkou strany od r. 1948, nar. roku 1928. V organizaci KSČM bude chybět.

Čest jejich práci a památce!

Žije v našich vzpomínkách

Je tomu tak, i když soudružka **Jana TOMANOVÁ** od nás odešla v březnu před deseti lety.

Jistě na ni vzpomínají ti, kteří za ní přicházeli do Muzea dělnického hnutí jako zájemci o pronájem sálu nebo učebny pro pořádání schůze, porady, konference – jako hospodářka a účetní měla tyto věci na starosti.

Vzpomínají na ni funkcionářky i členky Českého svazu žen, mezi nimiž aktivně působila. A všichni ostatní, s nimiž se setkávala.

Působila optimistickým přístupem k životu a pomáhala radou i konkrétním činem každému, kdo se na ni obrátil. Tak bude žít v paměti všech, kdo jsme ji znali, i nadále.

Karel JANIŠ

Kam se starým papírem?

Doba, kdy ve sběrnách za starý papír byly dvě koruny za jeden kilogram, je za námi. Sběrný papír už nevykupují. Školy sběr papíru neorganizují. Žákům říkájí, aby papír odevzdávali do kontejnerů. Ty však nestačí pojmut množství, které lidé přinášejí. Přetékají a vítr roznáší staré noviny a časopisy po okolí.

Některé lidé situaci vyřeší po svém:

Ples, Masopust a MDŽ

V sobotu 7. února proběhl už 18. ples KSČM. Účastníků bylo poněkud méně, o to více si však libovali, neboť bylo více prostoru k tanci. Přítomné přivítal předseda MěV KSČM Jan Satoria a předsedkyně Levicového klubu žen Dobromysl Jana Urbánková.

Při hudbě Dobromysl bylo všem celý večer příjemně a poslední vytrvalci se jen neradi loučili s přáním na viděnou na MDŽ. Masopust 20. února oživilo 14 masek, také z řad mužů. V tanečním rejži bylo vidět cikánky, lehké děvy a další.

Před námi je další tradiční zábava spojená s oslavou MDŽ, která se uskuteční v sobotu 14. března. Rády Vás na ní uvidíme!

JU

Kde ženy tlačí bota

Koordinátorka republikové rady za Jihomoravský kraj Františka Střížová svolala 3. února schůzi zástupkyň všech levicových klubů žen (LKŽ) z našeho kraje. Zúčastnily se ho reprezentantky klubů z Brna, Hodonína, Vyškova a Znojma. Blansko se omluvilo.

Na setkání nás koordinátorka seznámila s úkoly, které uložila celorepubliková rada LKŽ. V besedě, která následovala, jsme si vyměňovaly zkušenosti a poznatky z práce v našich klubech, informovaly jsme se o tom, kde nás tlačí bota a hledaly nápravu. Každý klub přispěl svou troškou do mlýna. Ukázalo se však, že více než dosud se musíme zajímat o to, co dělají v jiných klubech a také se toco navštěvovat, abychom v praxi poznaly jak to jinde chodí.

JU